
Πορνεία και απελευθέρωση της γυναίκας

Είκοσι χρόνια γυναικείου κινήματος και τα κακόφημα σπίτια φυτρώνουν σαν μανιτάρια το ένα μετά το άλλο, τόσο που να ξεσηκωθούν οι κάτοικοι μιας ολόκληρης περιοχής, στο Μεταξουργείο, γιατί πια δεν μπορούν να ζήσουν, δεν μπορούν να αφήνουν τα παιδιά τους να κυκλοφορούν ελεύθερα. Πολλοί είναι εκείνοι που μας έχουν τελευταία πλησιάσει για να πληροφορηθούν τη θέση του Συνδέσμου μας πάνω σ' αυτό το τόσο δύσκολο πρόβλημα. Μας πλησιάζουν κι από τις δυο πλευρές. Οι πόρνες ζητούν την βοήθειά μας για να μπορέσουν να απαλλαγούν από τους εκμεταλλευτές τους. Άλλοι πάλι θέλουν να μάθουν πως αντιμετωπίζουμε οι φεμινίστριες το θέμα αυτό και τι κάνουμε για να εμποδίσουμε την εξάπλωσή τους.

Το θέμα είναι πελώριο και τα γυναικεία σωματεία, παντού στον κόσμο, προσπάθησαν να βρουν κάποια λύση στα θέματα της πορνείας και στάθηκαν στο πλευρό αυτών των γυναικών σε πολλά ζητήματα. Δεν συμφωνούν όμως μαζί τους στις στρατηγικές της κοινωνικής αλλαγής, γιατί οι πόρνες ζητούν να απαλλαγούν μόνο από τους προστάτες τους και να αποκτήσουν πλήρη οικονομική ανεξαρτησία, ενώ οι φεμινίστριες θέλουν να τις ωθήσουν σε εντελώς διαφορετικά επαγγέλματα.

Για να γίνει αυτό πρέπει να ανέβει το μορφωτικό επίπεδο των γυναικών, να μειωθεί το πρόβλημα της ανεργίας και το κυριότερο να συνειδητοποιήσουν οι γυναίκες πως το σώμα τους δεν πρέπει να γίνεται εμπορεύσιμο είδος. Πάντως, η σοβαρότερη ίσως αιτία της πορνείας είναι η έλλειψη εργασίας και τα χαμηλά ημερομίσθια. Πολλοί ισχυρίζονται ότι η πορνεία οφείλεται στο κοινωνικό καπιταλιστικό σύστημα, αλλά φαίνεται ότι η κοινωνική αλλαγή δεν φτάνει για την εξάλειψή της. Από πρόσφατες έρευνες, αρκετά αναπτυγμένες μορφές πορνείας υπάρχουν ακόμα και στη Σοβιετική Ένωση. Από σχετικές έρευνες, το μεγαλύτερο ποσοστό των γυναικών αυτών προέρχεται από επαρχίες. Η απομάκρυνση δηλαδή από την οικογένεια αφαιρεί από τα κορίτσια αυτά το εμπόδιο της οικογενειακής «υπόληψης» που θα τα εμπόδιζε ίσως να ακολουθήσουν ένα επάγγελμα καταδικασμένο. Και το γεγονός ότι βρίσκονται απροστάτευτα σε μια μεγάλη πόλη και πέφτουν θύματα εκμεταλλευτών.

Πολύ συχνά θεωρούν την πορνεία σαν ένα προσωρινό μέσο για να αυξήσουν το εισόδημά τους, αλλά σιγά-σιγά βρίσκονται μπλεγμένες, γιατί κάποιος σωματέμπορας ή νταβατζής τους δίνει χρήματα να ξεκινήσουν και επειδή του είναι υποχρεωμένες, τους φέρνουν τα περισσότερα κέρδη και δεν μπορούν ποτέ να απελευθερωθούν από εκείνον.

Η Σιμόν ντε Μπωβουάρ γράφει στο «Δεύτερο Φύλο»: «Η πορνεία είναι μια άθλια απασχόληση όπου η γυναίκα, αντικείμενο σεξουαλικής και οικονομικής εκμετάλλευσης υποταγμένη στην αστυνομία, σε μια ταπεινωτική ιατρική επιθεώρηση, στα καπρίτσια των πελατών και καταδικασμένη στις λοιμώξεις, στις αρρώστιες και στη μιζέρια, κατεβαίνει πραγματικά, στο επίπεδο του αντικειμένου».

Θελήσαμε κι εμείς να κάνουμε μια ζωντανή έρευνα πάνω στο θέμα αυτό και να δούμε και την άποψη των γυναικών που ζούνε μέσα σ' αυτά τα κακόφημα σπίτια του Μεταξουργείου. Η δημοσιογράφος **Καρίνα Λάμψα** μας μεταφέρει τις εντυπώσεις της: